

[Andreasen.]

fundet Sted mellem Finansudvalget og den højtærede Justitsminister angaaende Fornyelsen af Varelotteriets Koncession og om de i Dagspressen i den senere Tid kritiserede Likvidationshonorarer.

Angaaende Varelotteriet ligger Forholdet saaledes, at den nuværende Koncession løber til 1932, men det er Finansudvalget bekendt, at det er Ministerens Agt allerede nu at forlænge Koncessionen til 1950. Det almindelige danske Vare- og Industri- lotteri, som jeg tror, Benævnelsen officielt er, blev i sin Tid organiseret i i sin nuværende Form under Justitsminister Nellenmann. Der blev da foretaget en Fordeling af Overskuddet, der absolut ikke kan siges at være tilfredsstillende nu. Jeg skal i saa Henseende nævne, at Vaabenbrødrereselskabet erholder en meget stor Part af Overskuddet. Men nu ved vi alle, at der kun er meget faa Vaabenbrødre tilbage, det fremgaar jo af Kontoen for de Hædersgaver, der udbetales til Deltagerne i vore to sidste slesvigske Krige. Det vilde derfor være ønskeligt, forekommer det mig og adskillige andre Medlemmer af Finansudvalget og sikkert mange Medlemmer her i Tinget, at der sker en Reform med Hensyn til dette Lotteris Organisation. Og jeg vil henstille til den højtærede Minister at sikre sig al mulig Ret til at ændre det bestaaende Forhold, inden Koncessionen meddeles, og eventuelt ordne det saaledes, at det bliver muligt at optage en Forhandling med Finansudvalget om Sagen i den kommende Rigsdagsssamling.

Hvad angaar det store Spørgsmaal om Likvidationshonorarerne, kan jeg ogsaa i og for sig fatte mig meget kort. Denne Sag har vakt en saadan Opsigt, at det sikkert forekommer Offentligheden naturligt, at man ogsaa i Finansudvalget har villet høre Justitsministerens Mening om dette Spørgsmaal. Det er jo saa urimelige Beløb, visse Enkeltmænd her har indtjent, at man synes, det grænser til en Skandale. Det er hele Formuer, disse Enkeltmænd har tjent. For at gøre det saa kort som muligt, idet jeg gerne vil bidrage til Forhandlingernes hurtige Afslutning, skal jeg blot nævne nogle enkelte efter min Mening særlig rammende Eksempler. Danske Genforsikring — det var jo dette Selskab, som den saakaldte Genforsikrings-Olesen har Æren for, han, der paaførte dansk Forsikringsvæsen et Tab paa 40 Mill. Kr., det er dog en Post — var et af de ca. halvhundrede private Forsikringselskaber, der blomstrede op under den sidste Højkonjunktur, og som brød sammen, da Dansen om Guldkalven stilnede af. Dette

Selskab har formøblet en Aktiekapital paa 25 Mill. Kr. og yderligere endda de tre Fjerdedele af Kreditorernes Penge. Efter Konkursloven blev der valgt et Kreditorudvalg, som skal være ulønnet, altsaa ikke maa faa nogen Betaling. Men Direktør Thorsen fra det kgl. oktrojerede almindelige Brandassurancekompani, Direktør Heuerlin, som er Kommitteret i Søforsikringselskabet Danske Lloyd, og Direktør Max Nielsen fra Forsikringselskabet Baltica er blevet antaget som tekniske Medhjælpere for de to Kuratorer, som Skifteretten har indsat, og de samme to Herrer har modtaget et Honorar for deres fortjenstfulde Arbejde — *formentlig* fortjenstfulde Arbejde — paa 200 000 Kr. men trods den tekniske Assistance, der altsaa har kostet disse mange Penge, tager Kuratorerne, de Herrer Bache og Winther, begge kendte Højesteretssagførere, et lignende Honorar. Desuden er der Kontorholdsudgifter paa ca. 400 000 Kr.; det nøjagtige Beløb er, saa vidt jeg ved, endnu ikke oplyst.

Et andet Selskab, jeg ogsaa gerne vil nævne, er International Assurance, hvis Forhold jeg for Resten har haft Lejlighed til fra denne Plads at beskæftige mig med for Aar tilbage. Dette Selskabs Aktivmasse var 1 Mill. Kr., i Danske Genforsikring var Aktivmassen $7\frac{1}{3}$ Mill. Kr. Ved Likvidationen af International Assurance udgjorde Kontorholdsudgifterne 350 000 Kr., og de tre Likvidatorer i dette Selskab, de Herrer Bache — som altsaa ogsaa var med her —, Østergaard og Tannenberg, tog 375 000 Kr. i Honorar. (*Hendriksen*: Aktivmassen var meget større, end De nævner!). Det er meget muligt, men jeg hører, at det siges, at en Timeløn paa 33 Kr. er et beskedent Vederlag, og det har jeg nu ikke vidst før, det er det i hvert Fald ikke, naar der er Tale om Arbejdslønninger her i Landet. I disse Dage er man jo i Færd med at ville have Landarbejdernes karrigt tilmaalte Løn yderligere reduceret. Det ærede Medlem, der afbryder mig, kunde lade mig tale, de Tal, jeg nævner, staar fast. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem anser en Timeløn af 33 Kr. for rimelig, det giver sig i hvert Fald ikke Udtryk i de Afstemninger, han deltager i, naar Talen er om Smaaafolk.

Jeg vil gerne spørge den højtærede Justitsminister, om der ikke er noget at gøre ved den Slags Ting. Jeg tror, jeg taler paa manges Vegne, ogsaa andre end dem, der har tabt deres Penge i disse Selskaber. Jeg har anført et Eksempel her i sin Tid: En Enke, der vitterligt havde Grund til at tro, at hun, da hendes Mand døde, var Ejer af 240 000